

ҚОРҒАНЫС МИНИСТРІ САРБАЗДЫ АЗИАДАДАҒЫ ЖЕҢІСІМЕН ҚҰТТЫҚТАДЫ

Қазақстан Қорғаныс министрі генерал-полковник Руслан Жақсылықов Армия орталық спорт клубының мерзімді қызметтегі қатардағы жауынгері Владислав Киреевті Харбинде өтіп жатқан ІХ қысқы Азия ойындарындағы жеңісімен құттықтады.

Қорғаныс ведомствосының басшысы телефон арқылы Қорғаныс министрлігі Армия орталық спорт клубы спортшыларының жетістіктеріне мақтанатынын айтты.

– Сенің жетістігің – тәртіптің, табандылық пен тынымсыз еңбектің спорттық аренада да, Отанға қызмет етуде де жеңіске жетудің кепілі екендігің айқын дәлелі. Азиада алтын алу – керемет нәтиже, дегенмен әр спортшының арманы – Олимпиада алтын. Алда ол асуға да жетуіне тілектеспін, – деді Қорғаныс министрі.

Министр осындай лайықты ұл, спортшы және Отан қорғаушы тәрбиеленгені үшін Владислав Киреевтің ата-анасына да алғысын білдірді.

Қорғаныс ведомствосының басшысы одан бөлек шаңғы жарысында қола медаль иеленген шаңғышы Олжас Климинді және биатлоннан үздік ондыққа іліккен әскерилерді, рейтингтің алтыншы және жетінші қатарында тұрған Қарулы Күштердің қызметшілері Әсет Дүйсенов пен Александр Мухинді де құттықтады.

ӘСКЕРИ ҚЫЗМЕТ-ТІҢ БЕЛГІЛЕНГЕН МЕРЗІМІН ӨТКЕРГЕН МЕРЗІМДІ ӘСКЕРИ ҚЫЗМЕТТЕГІ ӘСКЕРИ ҚЫЗМЕТШІЛЕРДІ ЗАПАСҚА ШЫҒАРУ ЖӘНЕ ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНЫҢ АЗАМАТТАРЫН 2025 ЖЫЛДЫҢ НАУРЫЗ – МАУСЫМЫНДА ЖӘНЕ ҚЫРКҮЙЕК – ЖЕЛТОҚСАНЫНДА МЕРЗІМДІ ӘСКЕРИ ҚЫЗМЕТКЕ КЕЗЕКТІ ШАҚЫРУ ТУРАЛЫ

«Қазақстан Республикасының қорғанысы және Қарулы Күштері туралы» Қазақстан Республикасы Заңының 5-бабы 2-тармағының 11) тармақшасына және «Әскери қызмет және әскери қызметшілердің мәртебесі туралы» Қазақстан Республикасы Заңының 31-бабына сәйкес ҚАҰЛТЫ ЕТЕМІН:

1. Әскери қызметтің белгіленген мерзімін өткерген мерзімді әскери қызметтегі әскери қызметшілер 2025 жылдың наурыз маусымында және қыркүйек желтоқсанында Қазақстан Республикасының Қарулы Күштері, Қазақстан Республикасының Ішкі істер министрлігі, Қазақстан Республикасының Төтенше жағдайлар министрлігі, Қазақстан Республикасының Ұлттық қауіпсіздік комитеті, Қазақстан Республикасының Мемлекеттік қүзет қызметі қатарынан запасқа шығарылыс.
2. Әскерге шақыруды кейінге қалдыруға немесе одан босатылуға құқығы жоқ он сегіз жастан жиырма жеті жасқа дейінгі ер азаматтар 2025 жылдың наурыз маусымында және қыркүйек желтоқсанында Қазақстан Республикасының Қарулы Күштеріне, Қазақстан Республикасының Ішкі істер министрлігіне, Қазақстан Республикасының Төтенше жағдайлар министрлігіне, Қазақстан Республикасының Ұлттық қауіпсіздік комитетіне, Қазақстан Республикасының Мемлекеттік қүзет қызметіне мерзімді әскери қызметке шақырылыс.
3. Жергілікті атқарушы органдар тиісті жергілікті әскери басқару органдары арқылы 2025 жылдың наурыз маусымында және қыркүйек желтоқсанында азаматтарды мерзімді әскери қызметке шақыруды жүргізуді ұйымдастырсын және қамтамасыз етсін.
4. Қазақстан Республикасының Үкіметі, Қазақстан Республикасының Ұлттық қауіпсіздік комитеті, Қазақстан Республикасының Мемлекеттік қүзет қызметі мерзімді әскери қызметті өткеру үшін Қазақстан Республикасының Қарулы Күштеріне, Қазақстан Республикасының Ішкі істер министрлігіне, Қазақстан Республикасының Төтенше жағдайлар министрлігіне, Қазақстан Республикасының Ұлттық қауіпсіздік комитетіне, Қазақстан Республикасының Мемлекеттік қүзет қызметіне әскерге шақырылған Қазақстан Республикасының азаматтарын жөнелтуді және мерзімді әскери қызметтің белгіленген мерзімдерін өткерген әскери қызметшілерді шығаруды қаржылай және материалдық жағынан қамтамасыз етуді ұйымдастырсын.
5. Осы Жарлық алғашқы ресми жарияланған күнінен бастап қолданысқа енгізіледі.

МОРАЛЬДЫҚ-ПСИХОЛОГИЯЛЫҚ ТҰРАҚТЫЛЫҚ – ӘСКЕРЛЕРДІҢ ЖАУЫНГЕРЛІК ҚАБІЛЕТІНІҢ НЕГІЗГІ ҚҰРАМДАС БӨЛІГІ

ҚР Ұлттық қорғаныс университетінде соңғы жылдардағы қарулы қақтығыстар мысалында әскерлерді моральдық-психологиялық қамтамасыз етуді жетілдіру мәселелері жөнінде дөңгелек үстел өтті.

Аталған салада заманауи әдістер мен тәсілдерді тәжірибеге енгізу жөніндегі іс-шара Қорғаныс министрінің тәрбие және идеологиялық жұмыс жөніндегі орынбасары генерал-майор Шайх-Хасан Жазықбаевтың басшылығымен өтті.

Оған бейінді департамент өкілдері, Қарулы Күштер түрлері бас қолбасшыларының тәрбие және идеологиялық жұмыс жөніндегі орынбасарлары, ҰҚУ жан-жақты қамтамасыз ету факультеті әскери оқыту және тәрбие кафедрасының профессорлар-оқытушылар құрамы қатысты. Бейнеконференц байланыс арқылы жеке құрамның моральдық-психологиялық тұрақтылығын нығайту мәселелерін талқылауға әскер тектерінің және өңірлік қолбасшылықтардың лауазымды адамдары да қосылды.

– Жауынгерлік іс-қимыл барысында әскери қызметші орасан зор моральдық және психологиялық күйді бастан кешіреді. Сарбаздар мен офицерлердегі осы факторлардың тұрақтылығы әскерлердің жауынгерлік қабілетін анықтайтын негізгі критерийлердің бірі болып табылады, өйткені жауынгерлік тапсырманың сәтті орындалуы олардың қауіп-қатерлерге, шиеленістерге және ұрыс жағдайларына қалай ден қроына байланысты. Мұндай жағдайда әскери қызметшілердің шайқаста қорқынышты жеңу және жеңіске деген ерік-жігерін сақтау қабілетін

сақтау маңызды, – деп атап өтті генерал-майор Шайх-Хасан Жазықбаев.

Ол бұл тұрғыда моральдық-психологиялық тұрақтылық жеке құрамға шығындарға, жағдайлардың ауырлығына немесе ресурстардың жетіспеушілігіне қарамастан жауынгерлік рух пен күш-жігерді сақтауға мүмкіндік беретінін атап өтті. Бұл әскери қызметшілердің бұйрықтарды тиімді орындау, үйлесімді әрекет ету және бастама көтеру қабілетіне әсер етіп, бөлімшенің жауынгерлік тиімділігін айтарлықтай арттырады.

Талқыланған тақырып төңірегінде Құрлық әскерлері, Әуе қорғанысы күштері және Әскери-теңіз күштері бас қолбасшыларының орынбасарлары өз көзқарастарымен бөлісті. Өз сөздерінде олар моральдық-психологиялық әсер етуде психологиялық ақпараттық-тәрбиелік және әскери-әлеуметтік жұмыс сынды компоненттерді қарастырды.

Дөңгелек үстел жұмысына Қарулы Күштер Тыл бастығы басқармасының және әскери бөлімдердің өкілдері де қатысты, олар әскерлерді моральдық-психологиялық қамтамасыз етуді нығайту жөніндегі ұсыныстарын айтты. Айтылған ұсыныстардың барлығы практикада іске асыру үшін мұқият талданып жинақталатын болады.

БІТІМГЕРШІЛІК
БІТІМГЕРЛІК – БЕЙБІТ ЕЛДІҢ БАСТЫ МИССИЯСЫ

3 - бетте

АРНАЙЫ РЕПОРТАЖ
ОТАНДЫ ҚОРҒАЙМЫН ДЕСЕҢ, ОТАРҒА БАР

4 - бетте

АКТУАЛЬНО
ЧТО НЕОБХОДИМО ЗНАТЬ О СЛУЖБЕ В АРМИИ?

Стр. 6

МОДЕРНИЗАЦИЯ ТЫЛОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ ВООРУЖЕННЫХ СИЛ

В Национальном университете обороны РК состоялось заседание круглого стола под руководством заместителя министра обороны по тылу и военной инфраструктуре генерал-лейтенанта Каныша Абубакирова.

Вопросы тылового обеспечения рассматривались в свете последних вооруженных конфликтов. В их обсуждении приняли участие командование и начальники подразделений Управления начальника Тыла, заместители главнокомандующих по тылу видов Вооруженных Сил, заместители командующих

Военно-воздушными силами, Силами специальных операций и профессорско-преподавательский состав профильной кафедры вуза.

– Мы собрались для того, чтобы определить оптимальные пути совершенствования системы управления процессами

снабжения войск. Для успеха в бою каждый воин должен быть сыт, одет, вооружен и обустроен. За всем этим стоит кропотливая и ответственная работа войск тыла, – указал на направлении дискуссии генерал-лейтенант К. Абубакиров.

Участники встречи обсудили вопросы текущего состояния и перспективы совершенствования организации тылового обеспечения Сухопутных войск, Сил воздушной обороны и Военно-морских сил.

Было отмечено, что важным фактором повышения эффективности деятельности Управления начальника Тыла является цифровизация учета материально-технических средств. Поэтому с начала текущего года службы тыла полностью перешли на электронный документооборот.

На встрече были проанализированы особенности организации логистики снабжения подразделений в ходе боевых действий на примере армий зарубежных стран.

По итогам заседания заместитель министра обороны генерал-лейтенант Каныш Абубакиров дал поручения, направленные на оптимизацию и повышение эффективности системы тылового обеспечения Вооруженных Сил.

СКВОЗЬ ГОРНЫЕ ПЕРЕВАЛЫ И СНЕЖНЫЕ ПОЛЯ

В турецкой провинции Карс завершилось международное учение «Кыш-2025», направленное на укрепление боеготовности и повышение слаженности задействованных в нем сил и средств.

В военных маневрах приняли участие воинские контингенты Азербайджана, Бангладеш, Боснии и Герцеговины, Грузии, Италии, Пакистана, США, Турции и др.

Военнослужащие преодолевали горные перевалы и снежные поля, вели «боевые действия» в населенных пунктах. Передвижение подразделений осложнялось ограниченной видимостью, обилием снега и низкими температурами.

Оперативная группа Сухопутных войск Вооруженных Сил Казахстана была привлечена к принятию решений на

командных пунктах корпуса и бригады. Миссия офицеров заключалась в планировании практических действий и выработке мер предосторожности с учетом экстремальных зимних условий. Офицеры отработывали вопросы логистики, проводили оценку приказов и поступающих отчетов.

Всего в маневрах на полигоне «Акбаба» было задействовано около двух тысяч солдат и офицеров, десятки единиц техники, включая фронтную и армейскую авиацию, беспилотники, танки и бронемашину.

ПРЕОДОЛЕВАЯ СТРАХ

Прыжки с парашютом – важнейший элемент боевой подготовки десантников. Только за последние два месяца с использованием самолетов С-295 военно-транспортной авиации и вертолетов Ми-17 армейской авиации казахстанские десантники совершили свыше 3000 прыжков с высоты 800 метров. Из них свыше 1500 военнослужащих выполнили прыжки впервые.

Среди «перворазников» восемь девушек 37-й десантно-штурмовой бригады имени Героя Советского Союза генерал-майора Ивана Панфилова. С совершением первого прыжка их поздравил командир бригады полковник Алмас Тулегенов.

– Только шагнув в небо, слившись с ним, преодолев

свой страх, вы можете назвать себя десантниками. Горжусь нашими девушками, их смелостью и азартом, тем, с каким рвением они проходили наземную подготовку элементов прыжка и сдавали нормативы по теории и укладке купола, – отметил полковник Алмас Тулегенов, вручая девушкам благодарственные письма и цветы.

Подготовка к прыжкам длилась две недели. Прежде всего военнослужащие изучили тактико-технические характеристики и составные части парашютной системы Д-Б серии 4, научились самостоятельно укладывать парашют для прыжка и правильно реагировать на внештатные ситуации, которые могут произойти в небе. Упражнения отработывались на тренажерах воздушно-десантных комплексов.

– Больше года служу в бригаде и долго готовилась к совершению прыжка с парашютом. Конечно, сначала было страшно, но опытные коллеги, за плечами которых не один десяток прыжков, подбадривали нас на борту и делились советами. А когда выпускающий дал команду «приготовиться к десантированию», все эмоции пропали и появилась азарт, – поделилась впечатлениями старший специалист младший сержант Гульзарьяма Абдришитова.

В тот же день с высоты от 1500 до 2000 метров с задержкой в 15-20 секунд совершила прыжки спортивно-парашютная команда Десантно-штурмовых войск, в которую входят 47 офицеров и военнослужащих по контракту.

Отметим, что успешное выполнение прыжковых заданий требует не только смелости и силы духа, но и четкого соблюдения всех правил и высокого мастерства.

УСПЕХИ АРМЕЙЦЕВ НА АЗИАДЕ

В китайском Харбине завершаются IX зимние Азиатские игры, в них принимают участие более 1 200 спортсменов из 34 стран Азиатского континента. Представители Центрального спортивного клуба армии успешно выступают в лыжных гонках и биатлоне и по состоянию на 13 февраля имеют в своем арсенале «золото», «серебро» и две «бронзы».

Медаль высшей пробы завоевал армейский биатлонист Владислав Киреев, ставший лучшим в спринте на 10 км с двумя огневыми рубежами.

В этой же дисциплине «серебра» удостоился казахстанец Вадим Куралес. Третье место занял китаец Цан Гу.

В топ-10 этого соревнования также вошли одноклубники спортсменов, поднявшихся на пьедестал почета, служащие Вооруженных Сил Асет Дюсенов и Александр Мухин. Они заняли шестую и седьмую строчки рейтинга.

В состязании на дистанции 10 км свободным стилем бронзовую медаль завоевал лыжник-армеец Олжас Климин. В состязании приняли участие 46 спортсменов. Лучшее время показал японец Харуки Ямасита. Его соотечественник Такацугу Уда был вторым.

В лыжной эстафетной гонке 4x5 км казахстанки Ксения Шалыгина, Камила Елгазинова, Ангелина Шурыга и Надежда Степашкина показали второе время 55:24.5. Лучший результат у китаянок – 53:59.3. Третьими стали лыжницы Японии, преодолевшие этапы за 56:38.1.

Отметим, что среди серебряных призеров Азиады в этом виде состязания – служащие Вооруженных сил Надежда Степашкина и Ксения Шалыгина.

Кроме того, среди 9 команд континента в лыжной эстафете 4x7,5 км мужская сборная страны в составе Константина Бордова, Наиля Башмакова, Олжаса Климина и Владислава Ковалева завоевала «бронзу». «Золото» – у хозяев соревнований, «серебро» – у Японии.

ПЕРВАЯ ВЕХА

В Национальном военно-патриотическом центре Вооруженных Сил РК состоялось мероприятие, посвященное созданию военной кафедры на базе Казахского университета технологии и бизнеса имени Куралбека Кулажанова.

В нем приняли участие представители департамента военного образования и науки Министерства обороны, руководство КазУТБ им. К. Кулажанова, Nazarbaev University, Maqsut Narikbaev University, Turan-Astana и Esil University, ветераны Вооруженных Сил, преподаватели и студенты военной кафедры.

Сегодня руководство Министерства обороны уделяет пристальное внимание подготовке резерва на военных кафедрах при гражданских вузах. Будущие сержанты и офицеры запаса наряду с теоретическими основами получают практические навыки и умения, необходимые для уверенного овладения военно-учетной специальностью.

Собравшихся приветствовал президент Казахского университета технологии и бизнеса Ернур Кулажанов. Он сообщил, что учебное формирование Вооруженных Сил готовит студентов нескольких вузов. Он пожелал коллективу военной кафедры успешной реализации намеченных планов.

– Военная кафедра – гордость нашего университета. Ваш вклад в подготовку молодых специалистов трудно переоценить. В процессе обучения студенты не только получают основательные знания в области военного дела, но и формируются как истинные патриоты, – добавил он.

Преподавателей и студентов военной кафедры с годовщиной ее создания поздравил ветеран Вооруженных Сил генерал-лейтенант в отставке Абай Тасбулатов.

– Сегодня у нас действует более сорока военных кафедр, где готовят офицеров и сержантов запаса. Знаю всех преподавателей, которые занимаются подготовкой студентов. Уверен, что под их началом они получат основательные знания и станут сильными специалистами в своей области, – отметил ветеран.

В ходе мероприятия президент Казахского университета технологии и бизнеса за достижения в профессиональной подготовке и успехи в учебе наградил отличившихся преподавателей и студентов грамотами.

Следует отметить, что военная кафедра осуществляет военную подготовку по 15 военно-учетным специальностям.

МӘЖІЛІС БИТІМГЕРЛІК ҚЫЗМЕТ МӘСЕЛЕСІ ЖӨНІНДЕГІ МЕМОРАНДУМДЫ РАТИФИКАЦИЯЛАДЫ

Қорғаныс министрінің орынбасары генерал-майор Шайх-Хасан Жазықбаев депутаттарға Қазақстан Республикасының Үкіметі мен Біріккен Ұлттар Ұйымы арасындағы халықаралық шарттарды ратификациялаудың мақсаты мен маңызы туралы айтып берді.

«2024 жылғы 14 ақпандағы Біріккен Ұлттар Ұйымының бөлуші бақылау жөніндегі күштеріне (UNDOF) ресурс ұсынатын Қазақстан Республикасының Үкіметі мен Біріккен Ұлттар Ұйымы арасындағы өзара түсіністік туралы меморандумға хаттар алмасу нысанындағы келісімге қол қою туралы» ҚР Заңының жобасы қазақстандық әскери қызметшілердің бітімгерлік миссиясына қатысуына байланысты әзірленді.

Қорғаныс ведомствосының өкілі оны ратификациялау UNDOF миссиясында Қазақстан Республикасының бітімгерлік контингентін ашу жөніндегі қаржылық мәселелерді реттеуге мүмкіндік беретінін түсіндірді.

– Ұлттық бітімгерлік контингенті 139 әскери қызметші мен 26 бірлік әскери техника 2024 жылғы наурыздан бастап миссия атқару үшін Голан жоталарына орналастырылды. Миссияның мақсаты – Израиль мен Сирия арасындағы бітімгерлікті қолдау, сондай-ақ Израиль мен Сирия әскерлерінің ажыраған аумағын қадағалау және бақылау, - деді генерал-майор Шайх-Хасан Жазықбаев.

Ол сондай-ақ, «Қазақстан Республикасының бітімгерлік қызметі туралы» Заңның 23-бабының 2-тармағына сәйкес БҰҰ-ға мемлекеттің бітімгерлік операцияға жұмсаған шығындарын толық немесе ішінара өтеу тәртібімен бөлінетін қаражат республикалық бюджеттің кірісіне түсетінін еске салды.

– Қазақстанның БҰҰ-ның аталған миссиясына қатысқа-

ны үшін жылына шамамен 5 млн АҚШ доллары мөлшерінде төлейді, оның ішінде жеке құрамға шамамен 2,4 млн АҚШ доллары. Бұл ретте әрбір әскери қызметші-бітімгер үшін айына 1 448 АҚШ доллары мөлшерлемесі бекітілді, - деп түсіндірді Министрдің орынбасары.

Әскери қызметшілерді ынталандыру үшін БҰҰ төлемдері оларға тікелей төленеді. Сондықтан келісімде Қорғаныс министрлігі персоналға төлемдер үшін және Қаржы министрлігі техниканы, қару-жарақ пен мүлікте жалға алғаны үшін екі банктік шот көзделді.

Генерал-майор Шайх-Хасан Жазықбаев халықаралық шарттарды ратификациялау Қазақстан Республикасының мүдделеріне сай келетінін атап өтті. Оларды қабылдау мемлекетіміздің беделін арттыруға және ұлттық контингенттің халықаралық бейбітшілік пен қауіпсіздікті қолдауға тиімді қатысуын қамтамасыз етуге ықпал ететін болады.

Заң жобаларын талқылау қорытындысы бойынша Парламент Мәжілісінің депутаттары оны ратификациялауды қолдады.

ГОЛАН ЖОТАЛАРЫНДАҒЫ ҚАЗАҚСТАНДЫҚ БИТІМГЕРЛЕР МЕДАЛЬДАРМЕН МАРАПАТТАЛДЫ

Бітімгерлік миссияның қолбасшысы Гана Республикасы армиясының генерал-майоры Анита Асма Қазақстанның әскери қызметшілеріне Біріккен Ұлттар Ұйымының миссиясына қатысқаны үшін медальдар табыс етті.

Қазақстанның дербес бітімгерлік контингенті Сирия Араб Республикасындағы Голан жоталарындағы атысты тоқтату режимін қамтамасыз ету жөніндегі міндеттерді орындай отырып, Фауар базасында қызмет атқаруда. Барлық 139 әскери қызметші мен төрт штаб офицері БҰҰ-ның марапатын алды.

Қазақстандық әскери қызметшілер ұйымның базаларындағы қорғанысты күзетуді және нығайтуды қамтамасыз етіп, жергілікті тұрғындармен өзара қарым-қатынас жасайды. 11 айдың ішінде бітімгерлер 200-ге жуық жарылмаған снарядты залпасыздандырды және медициналық көмекке мұқтаж БҰҰ-ның қызметкерін эвакуациялады. Өткен жылдың желтоқсан айында өміріне және денсаулығына қауіпті аймақтан БҰҰ персоналын эвакуациялау кезінде контингенттің жеке құрамы кәсіби даярлық, келісім және жедел іс-қимыл жасап, жоғары деңгейін көрсетті.

– БҰҰ Бас хатшысының бітімгерлік операциялар жөніндегі орынбасары Жан-Пьер Лакур және БҰҰ-ның бөлінген аймақты бақылау миссиясының (UNDOF) қолбасшысы Гана Республикасы армиясының генерал-майоры Анита Асма әскери қызметшілеріміздің жауынгерлік дағдысы, тәртібі және моральдық ерік-күші жоғары екенін атап өтті. Бұл – біздің бейбітшілік пен халықаралық қауіпсіздікті сақтауға қосқан үлесіміз, - деді бітімгерлік ротасының командирі подполковник Жігер Аилов.

Естеріңізге сала кетсек, 2024 жылдың наурыз айында Қазақстан Голан жоталарында тұңғыш дербес бітімгерлік контингентін ашып, тарихи қадам жасады. Қазақстан әскери қызметшілерінің бітімгерлік миссияларға қатысу географиясының кеңеюі еліміздің әскери және гуманитарлық дағдарыстардан зардап шегетін адамдарға қолдау көрсетуге деген ниетін айғақтайды.

БИТІМГЕРЛІК – БЕЙБІТ ЕЛДІҢ БАСТЫ МИССИЯСЫ

БҰҰ-ның Бас Ассамблеясы бекіткен Халықаралық бітімгерлер күні 2002 жылдан бастап 29 мамырда аталып келеді. Елімізде бұл мереке алғаш рет 2019 жылдан бастау алды.

Тәуелсіздіктің алғашқы жылдарынан бастап Қазақстан бейбітшілік, халықаралық қауіпсіздік пен тұрақтылық қағидаларына өзінің бейілділігін көрсетуде. Бітімгершілік үрдіске қатысу – бұл мемлекеттің ондаған жылдарға арналған сыртқы саяси стратегиясының мәні.

Қазақстанда бітімгерлік қызметтің тарихы 2000 жылы басталды. Ел Президентінің Жарлығымен қазақстандық бітімгерлік батальоны құрылды. Ал 2003 жылы қарқынды дайындықтан кейін «Қазбат» әскери қызметшілері АҚШ пен НАТО қолдауымен Ирактағы бітімгершілік

операциясына («Иракқа бостандық» операциясына) кірісті. 2003-2008 жылдар аралығында миссияға барлығы 270-тен астам әскери қызметші қатысты. Қазақстанның бітімгерлері минасыздандыру, суды тазарту тапсырмаларын орындады. Бес жыл ішінде жеке құрам алты айдан оң рет алмасты.

Қазақстандық мамандар Иракта 4,5 миллионнан астам түрлі оқ-дәрілерді – миналарды, зымырандар мен снарядтарды жойып, 6718 текше метр су тазартты. Қазақстандық әскери дәрігерлер америкалық «Дельта» базасы медициналық тобының құрамында жұмыс атқарды. Олар негізінен террорлық шабуылдардан зардап шеккен жергілікті тұрғындарға медициналық көмек көрсетті.

2015 жылы «Қазақстан Республикасының бітімгерлік қызметі туралы» Заңы қабылданды. Бұл заң еліміздің Қарулы Күштері ұлттық контингентінің бітімгерлік операцияларға қатысуын реттеудегі мемлекеттің міндеттері мен құзыреттерін айқындайды.

2018 жылы Қазақстан Мен Үндістан арасындағы қол қойылған меморандумға сәйкес қазақстандық бітімгерлер ротасы БҰҰ-ның Ливандағы миссиясына алғаш рет қатысты. Қазақстандық бітімгерлер Израильмен шекарада жергілікті жерді патрульдеу, бақылау бекеттерін ұйымдастыру, оқ атпауды бақылау міндеттерін атқарды.

Ливанда бесінші ротацияның бітімгерлік контингенті қызмет атқарды. Бұдан өзге, Батыс Сахарада әскери қызметшілер бақылаушы қызметінде болды. 2024 жылдың наурыз айында БҰҰ миссиясының жауапкершілік аймағында Голан биіктігінде орналасқан Фауар бітімгерлік базасында Қазақстанның бітімгерлік контингентіне ұйымның туын табыстаудың салтанатты рәсімі өтті.

Іс-шараға «БҰҰ-ның бөлінді бақылау жөніндегі күштері» миссиясының басшысы генерал-лейтенант Курмал Нирмал және миссия құрамындағы бітімгерлік контингенттердің басшылары қатысты.

– Миссия қолбасшысының резерві болу – үлкен мәртебе, - деп атап өтті генерал-лейтенант Курмал Нирмал қазақстандық әскери қызметшілерге арнаған сөзінде. – Сіздерге кәсіби біліктілік пен тиісті құзыреттілікті талап ететін ең жауапты міндет жүктеліп отыр. Қазақстанның бөлімше де Ирландияның

бітімгерлік контингенті сияқты өзіне жүктелген миссияны лайықты деңгейде орындайтынына сенімдімін.

Ирландиялық бөлімшенің басшысы подполковник Оливер Клиар БҰҰ туын Қазақстан ұлттық контингентінің командирі подполковник Жігер Аиловқа салтанатты жағдайда тапсырды.

– БҰҰ туын тапсырған сәттен бастап біздің бөлімше Голан биіктіктеріндегі миссияның толыққанды қатысушысы болды. Енді біз тапсырма бойынша жүктелген міндеттерді орындауға кірісеміз, - деп түсіндірді подполковник Жігер Аилов.

Бір жыл ішінде қазақстандық бітімгерлік контингент жергілікті жерді патрульдеумен, блокпосттарды күшейтумен және қарсылас тараптар арасындағы атысты тоқтату режимін қолдаумен айналысып, БҰҰ миссиясының мандатына сәйкес басқа да міндеттерді орындайтын болады.

Қазақстанның бітімгерлік қызметі халықаралық қоғамдастыққа қарулы қақтығыстардың алдын алуға және оларды тоқтатуға жәрдемдесуге арналған.

Бітімгерлер жұмысының негізгі қағидалары – заңдылықты, халықаралық құқық нормаларын, тепе-теңдік пен тыныштықты сақтау, жергілікті халықтың салт-дәстүрін құрметтеу.

ОТАНДЫ ҚОРҒАЙМЫН ДЕСЕҢ, ОТАРҒА БАР

Мені осындай ойға жетелеген не нәрсе дейсіз ғой? Ендеше, егжей-тегжейлі жасау берейін. Жетінші ақпан күні еліміздегі жетекші бұқаралық ақпарат құралдарының өкілдері Жамбыл облысындағы Отар елді мекенінде орналасқан Гвардейск гарнизонына барды. Оны ұйымдастырған – Қарулы Күштеріміздің Құрлық әскерлері қолбасшылығы. Біздің басы-қасымызда бас қолбасшы генерал-майор Мереке Көшекбаевтың өзі де жүрді. Астанадан ұшаққа мінердің алдында біраз уақыт күту залында кідіргеніміз бар. Сол кезде осы кісі ортамыздан табылып, Отар жаққа орайластырылған сапардың мақсатын айтып берді. Көздегендері – Гвардейск гарнизонындағы әскери оқу-жаттығулар мен ондағы жалпы әскерилердің, әсіресе мерзімді қызметтегі сарбаздардың күнделікті тыныс-тірілігін тікелей көзбен көрсету екен. Осы мақсатта тек Бұқаралық ақпарат құралдарының өкілдерін ғана емес, өткен жылдың соңғы айларында әскерге барған бірқатар сарбаздардың да ата-аналарын саяхат сапарына қосыпты. Өз басым, бұл бастамаға қатты қуандым. Арамыздан ата-аналарды көргенде көңілім тіпті көкке бір елі жетпегендей болды. Сондықтан болса керек, менің журналистік жұмысым да бас қаладан шықпай жатып-ақ басталып кетті. Әлгі ата-аналармен арадағы әңгімені әй, бір қыздырдым. Бес ата-анамен кезекпе-кезек жеке кездесіп, «сұрақ-жауап» айдарын ашып тасағаным бар. Бұл жайында төменде кеңірек жазылатын болады.

Сонымен, біз күту залындамыз. Мұнда да әңгіме қызды. Оны қыздырған ҚР Қарулы Күштері Құрлық әскерлерінің бас қолбасшысы генерал-майор Мереке Мәтілұлы Көшекбаев пен ҚР Қарулы Күштері Құрлық әскерлерінің бас қолбасшысының орынбасары полковник Арғынғали Құрманғалиұлы Ақишев. Журналистер мен ата-аналар тарапынан қойылған сан сауалдарға екеуі де мемлекеттік тілде де, ресми тілде де өте салмақты жауап беріп отырды. Қысқасы, ашық форматтағы жүздесу іспетті болды. Әсіресе, бас қолбасшының бұл жағына аса ниетті екенін аңғарды. Үсті-үстіне қойылған сұрақтардың барлығына тұшымды жауап беруге тырысты. Өзін де, өзгені де шектеген жоқ. Тұла-бойында еркіндіктің желі есіп тұр. Сенімділіктің де қамалын мықтап соққан сияқты. Әскерге әбден сіңіскен маман ғой, қандай сұраққа болсын қайтарар жауабы дайын. Бұл жағдай бізге де оң әсерін тигізді. Саяхаттың сәтті жүзеге асатынына біз де сенімді болдық.

Сапардың «боладысы» мұнымен біткен жоқ. Күту залынан кейін ақырындап ұшаққа қарай аяндадық. Қандай ұшақ дейсіз ғой? Еуропалық компания Airbus Military авиаконцернінен Қазақстан әскерінің қару-жарақ қатарына жеткізілген су жаңа А400М ұшағы. Бұл ұшақ, жырда ғана арнайы жаттығу сынағынан өтіп, төл әскерімізде өз міндетін атқаруға кірісіп кеткен болатын. Сол алып әуе кемесін тек көріп қана қоймай, сонымен Астана-Алматы бағытында ұшып бару мәндей-ымызға жазылған екен. Бұл да біздер үшін жағымды көріністің бірі болды.

Елордадан түн қатып ұшқандықтан түнгі Алматыны да көрдік. Ал ертесінде таң ата екі тіқшаққа отырған біздер Отарға қарай алдық. Ол жақтан Гвардейск гарнизонындағы әскерилер қарсы алды. Өздерімен бірге Астанадан келген ата-аналарды әскердегі перзенттерін де ала келіпті. Ең әсерлі сәт те осы кезде болды. Сарбаздардың ата-аналармен жүздесуі қай-қайсымыздың болсын жүрегімізді елжіретіп жібергені анық. Үсенбек Айнағұл Тыныштықбайқызы ұлы Аширәли Нұрсәлі Сапаралиұлымен, Камит Нұрбек перзенті Ерғали Нұрбекұлымен, Сараева Гүлдерай Қайырденқызы баласы Темірбокс Әлімжанмен, Шауан Азатбек ұлы Бергенбек Азатбекұлымен және Тихомирова Вероника Александровна перзенті Кахан Анатолій Ивановичпен жүздесті. Осы ата-аналардың арасындағы Айнағұл Тыныштықбайқызы әншілікке бейім әскердегі ұлымен өзінің меншікті мерекесінде, яғни тура туған күнінде кездескені бізге керемет көріністі тарту етті. Сол жерде сарбаз анасына бір құшақ гүл сыйлады. Әскерилер тарапынан да жылы лебіз айтылып, сый-құрмет көрсетілді. Шынында да, бұл жағдай да бізді айрықша толтықтаны анық. Сондай-ақ, ақпарат құралдары өкілдерінің арасындағы нәзік жанды ханымдардың да қолына гүл шоқтары тиіп, көңілдері көтеріліп қалды.

Бұдан кейінгі сапарымыз Гвардиялық гарнизонның әскери бөлімдерінің базасына қарай бағыт алды. Алдымен жауынгерлер ұрыс қимылдарына жаттығатын оқу полигонына табан тіредік. Еліміздегі ең ірі полигондардың бірі саналатын бұл оқу-жаттығу алаңы әскерилерді нағыз ұрыс қимылымен шындайтын мектеп іспетті. Ендеше, онда өткен оқу-жаттығуларға жан-жақты тоқтала кетейік.

Кез келген қару түрін қатардағы жауынгерлер алдымен оның шығу тарихына, жалпы құрылысына, қолдану әдіс-тәсілдеріне әбден қаныққаннан кейін ғана қолына ұстап қолданатын болады. Оқу-жаттығу алаңында біз де осы үрдіспен қару-жарақ түрлеріне қатысты көңірек мағлұмат алдық. Олардың қатарында 7,62 мм ПКМ, ПКТ Калашников пулеметтері, 30-мм АГС автоматты гранатомет, 2524 82 мм миномет, ТТХ 120 мм минометі 2511, 9-мм Макаров пистолеті, ТТХ 9 мм ПМ-Т (STREAMER), ТТХ 9 мм ПБ, ТТХ 9 мм АПС пистолеттері және 5,45 мм АК-74 М Калашников автоматты бар.

Оқу-жаттығу полигонының атыс және ұрыс қимылдарын жүргізу алаңдарында өткізілген жаттығулар барысын сонда арнайы бекітілген нұсқаушы әскерилер баяндап отырды. Сондай-ақ, біздің қасымыздан бір елі қалмай, көкейдегі сұрақтарымызға «Сңтүстік» өңірлік қолбасшылығы әскерлерінің қолбасшысы генерал-майор Ыбыраев Ержан Уәқасұлы мен Гвардейск гар-

низонының бастығы полковник Мейірманов Ержан Сайранұлы да жауап беріп жүрді. Сонымен бірге 8292 әскери бөлімінің сержанты Зиябеков Руслан Өскенбайұлының да бұл бағыттағы еңбегі айрықша болғандығын атап өткен жөн.

Сонымен, біз қару-жарақ түрлеріне жан-жақты қаныққаннан соң оның келесі сатысына қарай қадам бастық. Яғни, жауынгерлердің қатысуымен атыстан жаттығу сабақтары өтті. Онда алдымен АК 72 автоматты бойынша ату іс-қимылдарына куә болдық. Нұсқаушы әскерилер бізге бұл қару түрінің қалай қолданылатынын тәптіштеп тұрып түсіндіріп берді. Сарбаздарға да бірінші кезекте осындай түсіндірме жұмыстары жетік жүргізіледі екен. Атыс қаруының әр бөлшегінен өбден білгеннен кейін ғана олар атудың әдіс-тәсілдерін меңгереді. Сондықтан болса керек, біз көрген жауынгерлер атыс қаруына аса жауапкершілікпен қарап, оны сәтті қолданып жатты. Ал, Астанадан ат арытып келген біздер де мұндай мүмкіншіліктен қалыс қалған жоқпыз. Атыс қаруына қатысты алғышарттарды орындап болған соң ақпарат құралдарының өкілдері мен ата-аналарға да автоматпен оқ атып көруіне мүмкіндік берілді. Олардың ішінде елордадан келген екі әке де бар. Әскердегі ұлдарымен бірге қатар қару ұстап тұрғанда біз сырттай сүйсіндік.

Осы орайда, АК 72 автоматтына қатысты алғашқы түсіндіру жұмыстарынан бастап, оны толық қолданып болғанға дейінгі әскери әрекеттерді 40-шы әскери базаның командирі полковник Е.С.Мейірманов, подполковник Д.А.Жорғатаев (82796 әскери бөлімі) және подполковник Е.Айтымбетовтер (75263 әскери бөлімі) өз жауапкершілігіне алып, қол астындағы әскери қызметшілермен бірге шебер ұйымдастырып берді. Жалпы, бұл әрқандай жаттығуларға өбден дағдыланған ғой. Өз басымыз олардың әскери іс-қимылдарынан бөлек, нұсқаулық бағыттағы түсіндіру жұмыстары қатты ұнады.

Бұдан соң подполковник А.Б.Шайкеновтің (21450 әскери бөлімі) жетекшілігімен жүзеге асқан снайперлердің атыс жаттығуына да куә болдық. Сондай-ақ, басқа да қару түрлері бойын-

ша мергендік өнердің әскердегі қыр-сырына қанықтық, ПКМ пулеметі мен мина атқыш гранатометтерді жауынгерлердің ұрыс қимылында қолданылуы да тамашаладық. БМП 2 жауу ұрыс машинасының бақылап ату жаттығуларының да көрмемені болдық. Артиллериялық есептоп жеке құрамдарының тактикалық мамандандырылған нормативтерінің орындалуын, 1 А атыс жаттығуын да көрдік. Т 72 жауу әскери машинасының БМП 2 көліктерінің механик жүргізушілерінің жүргізу сабақтарымен де таныстық. Бұл бағытта Мототықштар мектебінен гвардия капитаны Р.Ф.Валиев пен Тәңк мектебінен подполковник А.Тұяқбаев та жауапты міндеттер атқарғанын айта кеткен жөн.

Біз көрген бірінші кезеңде атыс қаруларының және жауу әскери машиналарының шынайы ұрыс қимылдарында қалай қолданылатыны «тайға таңба басқандай» етіп көрсетілді. Сондықтан болса керек, біздің де бұл көріністерден алған әсеріміз айрықша. Әсіресе айтқандық емес, әскерилердің біліктілігіне тәнті болдық.

Келесі аяндаған жеріміз – Құрлық әскерлерінің Автодром оқу орталығы. Мұнда негізінен үш санатта көлік жүргізушілерін даярлайды екен. Біріншісі – Автодром. Яғни, КамАЗ, МТЛБ секілді көліктерді тізгінейтіндерге арналған. Екіншісі – Танкодром. Т 72 танкінің қыр-сырын меңгеретіндерді осы жерден табасыз. Үшіншісі – Бронедром. БМП 2 көлігін жүргізуге машықтанатындар осы санатқа жатады. Автодром санатын тандағандар осы оқу орталығында жоғары аталған көліктердің бүкіл қыр-сырын меңгерген соң, жүргізушілік куәлігін Халыққа қызмет көрсету орталығында арнайы сынақ тапсырғаннан кейін ғана алады екен. Осылайша, ертеңгі күні азаматтық

қоғамда да осы бағытта жұмыс істей беретін техникалық мамандардың біріне айналады. Құрлық әскерлерінің Автодром оқу орталығындағы әскери мамандардың айтуынша, куәлік алу әрекетіндегі өлгендей сынақтан мұндағылардың түгелге жуығы сүрінбей өтеді екен. Себебі, оқу орталығында теориялық жағынан да, практикалық жағынан да жоғары деңгейде сабақтар өтеді. Мұндағы екінші және үшінші санаттар бойынша оқитындарға жүргізу куәлігі әскердің өз тәртібі мен сынақтары негізінде қолына тиеді.

Осы орайда айта кететін жайт, бүгінгі таңда біздегі бүкіл әскери құрылымдарда техникалық мамандарды даярлау ісіне ерекше ден қойылған. Тек көлік жүргізушілер ғана емес, басқа да сан түрлі техникалық маман иелерін даярлау ісі қалыпты жағдайға айналды. Бұл жағынан Гвардейск гарнизоны өз ісін өрге домалатып келеді екен. Тіпті, асхана мамандарын даярлауға да мықтап ден қойғандығына көз куә болдық. Әскери аспазыштар өздерінің көңілі маман болып қалыптасқанын полигондағы дала асханасында бізге дәлелдеп те берді. Солардың өз қолымен жасалған тағам түрлерінен дәм таттық. Тәлімгерлерінің өз шәкірттеріне ас әзірлеу ісін қалай үйретіп жатқанын да көрдік. Арасында нан өнімдерін әзірлейтін наубайшылар тобы да бар екен. Олардың бізге ұсынған балке нанын «жегенде арманда, жемегенде арманда». Тіпті, бас қаламыз Астанадан да таба алмаспыз ондай нанды. Біздің бұл нанға деген айрықша аңсарымызды аңғарған болса керек, Құрлық әскерлері қолбасшылығының бас қолбасшы генерал-майор Мереке Көшекбаев көпшіліктің алдына әлгі наубайшыларды алып келіп, өзінің алғысын білдірді. Қысқасы, асхана ісіне өбден маманданып жүрген сарбаздар ертеңгі күні еліне барғанда да осыны кәсіп етері анық. Әскерде меңгерген мамандығы оларға әрдайым азық болады.

Оқу-жаттығу полигонынан кейін журналистер мен ата-аналар 21450 және 30212 әскери бөлімдерді жан-жақты аралап көруіне мүмкіндік алды. Алдымен сондағы асханаға табан тіредік. Кіреберіске сарбаздарға берілетін ас мәзірі тізіліп қойылған екен. Сондағы тағам түрлерін түгел үлкен асханадағы үстел үстінен де көрдік. Түсісі асқа келген сарбаздардың содан дәм татып жатқан сәтін де тамашалай алдық. Дастархан берекелі. Асқазанға арқау болатын тағамның барлық түрі бар. Жеміс-жидекке дейін. Бір қараған адам, бұл жерді сарбаздар асханасы емес, қаладағы мейрамхана ма деп ойлап қалатыны анық. Басқаны білмедім, өз басым сондай ойға келдім.

Астанадан соң әскери бөлімдердегі Тренажер кешені мен Оқу орталығын да және мерзімді әскери қызметшілердің қазармаларын да аралап көрдік. Маған Оқу орталығындағы білім беру базасы қатты ұнады. Негізінен техникалық мамандарды даярлауға арналғандықтан мұнда осыған қажетті көрнекіліктердің барлығы бар. Әскерге алғаш келген сарбаздардың сабақ алатын орны ғой. Теориялық біліммен осы жерде сусындайды. Біз барғанда сондай сабақтар да өтіп жатты. Көрдік, көзайым болдық. Жалпы алғанда жағдай жақсы.

Бұдан шығатын қорытынды, бүгінгі таңда Қарулы Күштердің еліміздегі қай құрылымы болсын мерзімді қызметтегі сарбаздарды тек Отан қорғау қызметіне ғана баулып қоймай, одан кейінгі азаматтық өмірде де өзіне қажет болатын мамандықтардың иесі болуға да даярлап келеді. Бұл әрине, бүгінгі әскердегі әдемі үрдіс. Жалпы алғанда әскерге баратын азаматтарға бұгінде көп жағдайлар жасалып жатыр ғой. Несіесі болса, әскерден келгенге дейін кейінге шегере тұрады. Әскерде көзге түскен сарбаздарға азаматтық парызын өтеп келген соң жоғары оқу орындарына тегін түсу мүмкіншілігі де қарастырылған. Мұның бәрі Отанды қорғауға ынталандыру жұмыстарының жанданғаны деп есептеуге өбден болады.

Ата-аналардың арасында алғашқы болып танысқанымыз – Айнагул Тыныштықбайқызы Үсенбек. Оның ұлы кәмілет жасқа тола салып Отан алдындағы борышын өтеуге өз еркімен аттанған екен. Жас сарбаздың аты-жөні – Нұрасыл Сапаралиұлы Аширәли.

ШИРАК МІНЕЗДІ САРБАЗ

Ол бала кезден өнерге жақын болып ескен. Елімізге танымал актриса, әнші Айгүл Иманбаеваның академиясында тәлім алыпты. Сондықтан болса керек, сырт адамдармен аралас-қураласқа ширақ екен. «Өз тірлігіне де бала кезден пысық болып өсті», - дейді анасы. Сол себепті, әскерге барамын дегенінде әсте уайымдай қоймаған. «Өз арбасын өзі сүйреп кете алатындығына» сенгендінен болса керек, сірә.

Гвардейск гарнизонына табан тірегенімізде Нұрасылмен біз де жолықтық. Астанада анасы сипаттағандай, шынында да ширақ екен. Қолында бір құшақ гүлі бар. Тура туған күнінде өзімен жүздесуге келген анасын меншікті мерекесімен құттықтап, құшақ гүлін ұсынды. Армияда алаңсыз жүргенін аңғартты. Біз де оған сәттілік тіледік.

ЗАМАНАУИ МАМАНДЫҚ ИЕСІ

Темірбеков Әлімжан деген ұлын үкілеп өсірген үшінші ата-ана – Гүлдерай Қайырденқызы Сараева. Ұлы 2005 жылғы. 19 жаста Отан қорғау қызметіне аттанған. Оған дейін бұл азамат та колледже оқыпты. IT маманы. Біраз уақыт Қазпоштада еңбек еткен.

Әскерді өзі аттай қалап, сұранып барған азаматтардың бірі. Бұл да өз тіршілігін өзі жасауға бала кезден бейімделген пысықтығымен ерекшеленеді. Отан алдындағы азаматтық парызын өтеуге өзі сұрануынан-ақ мұны

аңғаруға болатындай. Спортқа бейім екен. Өлімжанның да әскердегі өзін-өзі ұстауы жақсы екен. Көңілінде кірпік жоқ.

КЕЛЕСІ КАДАМЫ – КЕЛІСІМШАРТ ҚЫЗМЕТІ

Кахан Анатолий Иванович. Бұл – Астанада барған бесінші ата-ана Тихомирова Вероника Александровнаның ұлы.

2005 жылы туған. 19 жасында Отардағы Гвардейск гарнизонына Отан алдындағы борышын өтеуге келген. Спорттың футбол түріне қатты қызығады екен. Сондықтан болса керек, әскерге дейін елордадағы «Астана-Аренада» жұмыс істеген.

Бұл сарбаздың да қимылы ширақ екен. Мерзімді әскери қызметтен кейін осында қалып, қызметімді келісімшарт бойынша жалғастырамын деп құлшынып тұр. Қазірдің өзінде жарылғыш заттардың қыр-сырын әжептеуір меңгеріп алыпты. Бастысы, ел әскеріне деген ерекше құрметі бар. Ендеше, бұл сарбаздың да қызметіне сәттілік тілейміз.

ЕЛ ӘСКЕРІНДЕГІ ЕРҒАЛИ

Елордадан бастап емен-жарқын әңгімелескен ата-аналардың екіншісі – Кәміт Нұрбек деген ағамыз. Оның перзенті – Ергали Нұрбекұлы. 2001 жылғы екен. 24 жасында әскерге аттанған. Оған дейін колледжде оқыпты.

Бала кезден спортшы болғанды армандаған. Сондықтан спорт саласына бейім болып өсіпті. Адамның дегені кейде бола бермейді ғой, бұл саланың кәнігі маманы бола алма-са да, әлі күнге одан қол үзбеген. Азаматтық өмірде өзіне құрылыс жұмыстарын да серік еткен. Колледжден кейін біраз уақыт осы салада жұмыс істепті. Әкесінің айтуына қарағанда, мұндағы мамандыққа тез бейімделіп, аз уақыттың ішінде айтарлықтай тәсілдерге жеткен.

Ергалидың да ел әскеріндегі көңіл-күйін байқап қайттық. Еңсесі биік. Ол да армияда алаңсыз жүр.

Төртінші ата-ана – Шагуан Азатбек. Оның ұлы – Бергенбек Азатбекұлы. 2003 жылғы дүниеге келген. 18 жасында әскерге аттаныпты. Бергенбектің бойында Құдайдың өзі берген қазақтың қасиетті өнері бар екен. Ол – айтыс өнері. Мектепте оқып жүрген кездің өзінде облыстық және республикалық оқушылар айтысында бас жүлдені алып жүрген.

АРМИЯДАҒЫ АҚЫН БАЛА

Сондай-ақ, Абай, Махамбет және Мақатаев оқулары секілді сайыстарда да алдына жан салмаған. Оның осы бір дарыны әскерде де елеусіз қалмапты. Өткен жылдың желтоқсанында Бергенбек өзінің әскери атын барша жұрттың алдында мінбеде тұрып берген екен.

Бұл азамат әскерде де бойындағы биік рухын әсте жоғалтпапты. Журналистерге берген сұхбатында ол «Әскер өнерді өлтіреді» деген ел арасында жаңсақ пікір бар. Мен мұнымен келіспеймін. Қазір мұнда шабытыма шабыт қосып, рухтанып жүрмін», - деді. Сондай-ақ, әскерде жүргенде шығарған жаңа өлеңін бізге жақсылап өзі айтып берді:

Қаламымды айырбастап қаруға,
Бел байладым мен әскерге баруға.
Жалғыз ұлын Жаратқанға тапсырып,
Дұға тілеп, анам қалды ауылда.

Ақ батамен аттанған соң сапарға,
Ат терлетіп аман жеттім Отарға.
Адал қызмет етемін деп Отанға,
Ант бердім де, кеп қосылдым қатарға.

Мен сол сәтті шығармаймын есімнен,
О, туған жер, айналайын тәсілнен.
Әкем мені құл болсын деп туған жоқ,
Ұлтын сүйер ұл болсын деп өсірген.

Кірпік қақпай қорғап келем елімді,
Мына байтақ, туған дала жерімді.
Жан сергіім – жалғыз қара домбырам,
Анда-санда ақтаратын шерімді.

ТҮЙІН

Ал енді түйген түйнімді жеткізейін. Жасыратын несі бар, Тәуелсіздіктің алғашқы жылдарында Отардағы жағдай онша мәз болған жоқ. Өтпелі кезеңнің «өртін» бұл жақты да шарпыды. Сондықтан болса керек, сол кезеңде былайғы елдің тарапынан мұндағы әскери құрылымдарға теріс көзқарас қалыптасты. Соның салқыны бүгінгі таңға дейін тиіп жатыр. Отар десе, біраз ойланп қалатындар ортамызда әлі де бар. Солардың бірі мен болатынымын. Өйткені, 90-шы жылдары осы Отар елдімізінде әскери борышты өтегендердің бірімін. Сол кездегі жағдайды өте жақсы білемін. Ал оны қазіргімен салыстыруға тіпті келмейді. Бүгінгісі бұрынғысын шаң қалтырып жатыр.

Мен бүгіндегі Гвардейск гарнизонынан қазақыланған Қазақ әскерін көрдім. Баһадір бабаларымызға тән батылдықтың ұшқынын байқадым. Әскери жаттығуларда көрініс табатын қатаң тәртіп пен қатаң мінез былайғы адами қарым-қатынаста санаттан қалып бара жатыр екен. Мұны мерзімді әскери қызметшілердің еркін жүріп-тұруынан аңғардым. Тіпті, бас қолбасшының өзімен еркін әңгіме құрып жатқаны ел әскерінде еркіндіктің желі есе бастағандығының нышаны іспетті көрінді маған. Кеңес Одағы кезіндегі қызыл әскердің қысаң тәртібінен арылып жатыр екенбіз.

Қысқасы, Отарда оңды өзгерістер өте көп. Ендеше, ел жастарына айтарым, «Отанды қорғағың келсе, Отарға бар». Ол жерден нағыз «Отан қорғаушы» болып қайтасың.

Ерлібай Өзбекбайұлы,
Қазақстан Журналистер Одағының мүшесі

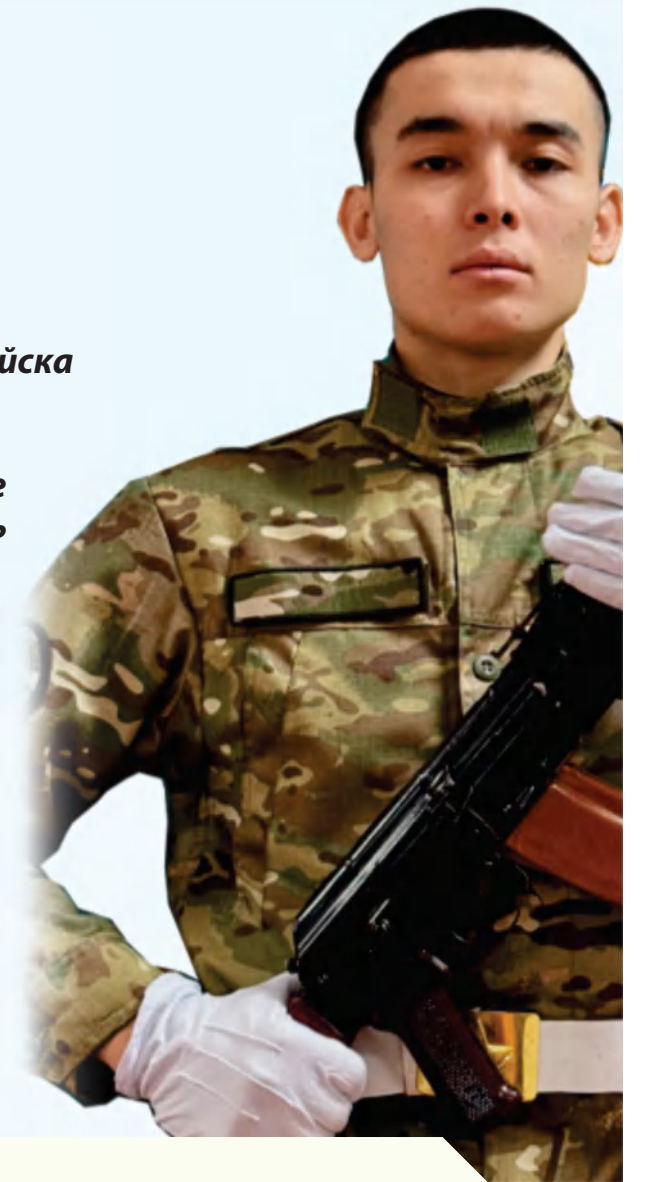

ЧТО НЕОБХОДИМО ЗНАТЬ О СЛУЖБЕ В АРМИИ?

1 марта в Казахстане стартует весенняя призывная кампания в Вооруженные Силы, другие войска и воинские формирования.

Как проходит оповещение призывников? Чем государство обеспечивает солдат? Какие им положены льготы и как служба в армии может повлиять на дальнейшую жизнь? Ответы на все эти вопросы вы получите из инфографики, разработанной Министерством обороны в помощь призывникам.

Срочная воинская служба в Казахстане

Призывная кампания в Казахстане начинается с Указа Президента РК о призыве граждан на срочную воинскую службу два раза в год: весной и осенью

Граждане подлежат призыву после получения:

После оповещения они обязаны явиться в местный орган военного управления на призывную комиссию.

Срочная воинская служба начинается с приказа начальника Департамента по делам обороны о зачислении в списки воинской команды.

Солдаты казахстанской армии обеспечиваются:

Питанием, вещевым имуществом, средствами личной гигиены

Ежемесячным денежным довольствием

Медицинскими услугами

Компенсацией за почтовые отправления

Законодательно утверждены льготы для солдат

Кредитные каникулы

Военнослужащим срочной воинской службы на период службы и 60 дней после ее завершения предоставляются кредитные каникулы по банковским займам и микрокредитам.

Образовательные льготы

Возможность бесплатного обучения в вузах РК и на платной основе без сдачи ЕНТ.

Свидетельство

В учебных центрах после подготовки по военно-учетным специальностям выдают свидетельства государственного образца. Так можно освоить рабочие профессии, востребованные в реальном секторе экономики Казахстана.

Также армия дает:

Боевое товарищество

Товарищество, которое солдат приобретает в армии, является ценным ресурсом и на гражданке. Это не просто дружба, а настоящая поддержка и взаимопомощь, которая сохраняется на долгие годы.

Дисциплину

Возможность бесплатного обучения в ВУЗах РК и на платной основе без сдачи ЕНТ.

Физическую подготовку

Регулярные занятия спортом дают не только здоровое тело, но и важные навыки, которые помогают поддерживать активный и здоровый образ жизни на гражданке.

Адаптивность и стрессоустойчивость

Помогают не только в личной жизни, но и в профессиональной деятельности. Эти качества являются основой успешной адаптации в гражданской жизни и преодоления любых жизненных вызовов.

Гарантированное трудоустройство

Возможность заключить контракт с Вооруженными Силами на срок 3 года, 5 лет, 10 лет и до предельного возраста нахождения на воинской службе.

КО ДНЮ ВЫВОДА ВОЙСК ИЗ АФГАНИСТАНА

7

Нариман ДЮСЕНОВ

В свое время такой приказ получил и молодой казахский воин, а ныне – генерал-майор Адылбек Алдабергенов. Он родился 6 февраля 1961 года в маленьком селе Жулдуз в Восточно-Казахстанской области.

В детстве мальчик был активным, занимался спортом и никогда не думал, что станет военным. В апреле 1979 года он был призван в ряды Советской армии, служил в группе советских войск в Германии в отдельном разведывательном батальоне разведывательно-десантной роты.

В армии молодому человеку понравилось. Помогла хорошая физическая подготовка. Он легко осваивал предметы боевой подготовки. Вскоре после начала службы наш герой получил звание сержанта.

Однажды меня вызвал командир взвода и предложил поступить по разрядке в военное училище. В это же время началась война в Афганистане. В тот период популярными были воздушно-десантные войска. Про них снимали и показывали киноленты, такие как «В зоне особого внимания», «Ответный шаг», «Голубые молнии». Поэтому все молодые люди, воспитанные на этих фильмах, мечтали быть десантниками, - вспоминает Адылбек Алдабергенов.

Он написал письмо родителям, в котором обозначил свое желание продолжить карьеру в военном училище. Родители поддержали сына и дали добро на поступление. Парень выбрал Рязанское высшее воздушно-десантное командное училище, успешно сдал экзамены и поступил.

К моменту поступления у молодого Адылбека Алдабергенова уже был опыт парашютных прыжков. В годы обучения в училище курсанты продолжали совершать прыжки с больших самолетов вслед за боевой техникой. Кроме того, в стенах училища они осваивали стрелковое оружие, вождение боевой техники, а во время учений курсанты совершали 150-километровые пешие марши и принимали участие в ночных и дневных стрельбах. Все это вызвало большое эмоциональное и физическое напряжение.

Свою трудовую армейскую карьеру Адылбек Алдабергенов начал в должности командира группы специального назначения в 22-й отдельной бригаде специального назначения (г. Капчагай). В то время его группа занималась обычной боевой учебой и занятиями по боевой подготовке. Один раз в неделю проводились стрельбы и тактико-специальная подготовка.

БЕРЕН ПРИКАЗУ

День вывода ограниченного контингента советских войск из Афганистана, который отмечается 15 февраля, стал последней точкой в десятилетней войне, наполненной слезами, болью и страхом. Воины получали приказ и шли в Афганистан выполнять интернациональный долг, надеясь благополучно вернуться домой.

Как-то в один из дней молодых офицеров вызвали в штаб и спросили: «Кто хочет поехать в Афганистан?». Наш герой согласился и написал соответствующий рапорт.

С того момента в бригаде началась подготовка военнослужащих к отправке в Афганистан под руководством Бориса Керимбаева, которая включала теоретические и практические занятия по действиям разведывательных групп в этой стране.

После этого Адылбек Алдабергенов отправился на альпийскую базу в Алматы, где на протяжении полутора месяцев проходил горную подготовку. В ходе подготовки он совершил несколько восхождений на близлежащие вершины, за что получил значок «Альпинист СССР».

Пройдя полный курс горной подготовки, наш герой с группой отправился на формирование 186-го отряда специального назначения в г. Изяслав (Украина). Весь личный состав группы был набран в Капчагайской бригаде специального назначения. В нее вошли солдаты срочной службы: ребята из

Казахстана, Узбекистана, Таджикистана. В Изяславе в группу добавили еще несколько человек, которыми были наводчики-операторы, механики-водители боевой машины пехоты из Украины. Именно в составе этой группы 186-го отряда спустя три месяца (апрель 1985 года) он вошел в Афганистан.

Генерал вспоминает, что не стал говорить своим родным о службе в Афганистане. Они узнали об этом лишь через полгода. Первое время он редко писал домой, но с того момента, как мама узнала о его службе, обязательно раз в неделю писал родителям, чтобы они меньше беспокоились.

Группа специального назначения под командованием Адылбека Алдабергенова находилась в составе 186-го отряда, который дислоцировался в поселке Шахджой провинции Забуль. Бойцы отряда боролись с провозом боеприпасов и оружия с территории Пакистана. Для этого в течение времени они досматривали караваны на вертолетах, а также устраивали засады на пути их следования.

По прибытии в Афганистан нам открылся новый, неизвестный нам до этого театр военных действий. Это была новая горно-пустынная страна со своими климатическими условиями. Наша подготовка в училище позволяла не бояться за себя. Мы боялись не выполнить поставленную задачу и допустить потери личного состава, - вспоминает генерал Адылбек Алдабергенов.

Пройдя войну в Афганистане и оставшись в живых, генерал отмечает, что самое главное было хорошо подготовить свой личный состав, ведь слабая боевая подготовка влечет за собой потери. Не зря говорят: «Подвиг солдата – это преступление командира». В дальнейшем на всех своих должностях в Вооруженных Силах Адылбек Алдабергенов уделял особое внимание тщательной подготовке личного состава – солдат, сержантов и офицеров.

- На мой взгляд, пребывание советских войск в Афганистане было обусловлено стремлением руководства Советского Союза обеспечить безопасность южных границ СССР и поддержать народно-демократическую партию Афганистана, пришедшую к власти в результате революции в апреле 1978 года. Еще одной целью ввода ограниченного контингента советских войск было недопущение иностранного военного вмешательства. Для нас же это был приказ, и мы прилагали все усилия, чтобы его выполнить, - объясняет Адылбек Алдабергенов.

По окончании службы в Афганистане (1986 год) старший лейтенант продолжил службу на должности командира группы специального назначения в Капчагае. Служил командиром разведывательной роты третьей отдельной гвардейской бригады спецназначения в составе группы советских войск в Германии.

В разные годы после обретения независимости занимал должности командира 35-й отдельной гвардейской десантно-штурмовой бригады, начальника штаба, первого замкомандующего РГК «Запад», командующего аэромобильными войсками Сухопутных войск ВС РК, заместителя начальника ГШ ВС РК. В марте 2021 года в Министерстве обороны состоялось торжественное мероприятие по случаю его ухода на заслуженный отдых.

Сегодня генерал Адылбек Алдабергенов продолжает поддерживать связь со своими однополчанами по Афганистану, причём члены группы спецназначения дружат семьями.

За годы службы генерал-майор Адылбек Алдабергенов был награжден орденами «Красной Звезды», «Айбын», «Курмет». Он является полным кавалером ордена «Даңк» I и II степеней.

ПОД БЕЛЫМ ХАЛАТОМ ОТВАЖНОЕ СЕРДЦЕ

Общественное объединение «Ветераны военной медицины» накануне знаменательной даты – Дня вывода советского контингента войск из Афганистана, попросило поделиться воспоминаниями воинов-интернационалистов: подполковника медицинской службы запаса Альжанова Миржана Жаппаровича, выпускника Томского военно-медицинского факультета, проходившего воинскую службу в составе полка, дислоцированного в населенном пункте Руха, и полковника медицинской службы в отставке Ешимханова Жаксылыка Сагимбаевича, служившего в составе парашютно-десантного полка врачом-хирургом (Баграм, ДРА).

Следует отметить, что Миржан Жаппарович после выпуска смог проходить воинскую службу в ограниченном контингенте войск в ДРА только после неоднократных письменных и устных обращений к командованию, но все же его курсантская мечта сбылась.

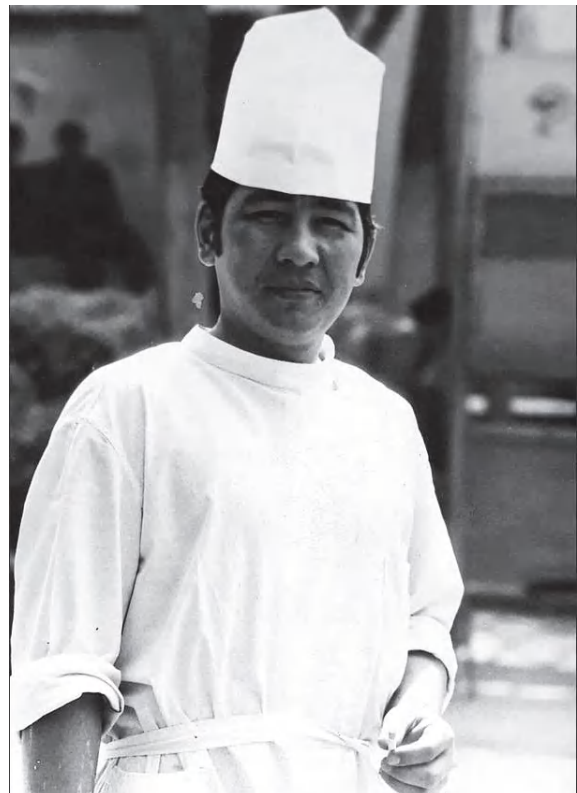
После специальной подготовки в одной из воинских частей Ташкента и прибытия в полк назначения, у офицера началась другая жизнь, о которой воины-интернационалисты скромно продолжают умалчивать.

Из воспоминаний военного медика: «Я и начальник медицинской службы прибыли к командиру полка майору Петрову Н. В. Это был крепко сбитый, небольшого роста человек с круглым и красным от солнца лицом и глазами небесной синевы. Несмотря на слухи о его крайне крутом характере, мне он понравился. Узнав, что я родом из Казахстана, он рассказал, что служил в Казахстане и знает, что казахи очень гостеприимный и дружелюбный народ, готовые при необходимости отдать свою последнюю рубашку. После этого он выразил уверенность, что я его не подведу в условиях боевой обстановки».

Еще из воспоминаний: «Но хотелось бы отметить, что коллектив медицинского пункта сложился интернациональный, а главное дружный. Среди нас были русские, украинцы, белорусы, осетинка, татарин, казах, армянин, азербайджанец, узбек и может быть другие национальности, точно сказать не могу. Когда кто-то из коллектива уходил на боевые операции, сопровождение колонн, в составе ООД [отряд обеспечения движения] и т. д., все желали ему удачи и ждали его скорейшего и благополучного возвращения».

Первое боевое крещение Миржан Жаппарович получил в октябре 1985 года в Шутульской операции. Тогда подразделение, в том числе и наш автор воспоминаний, дошли до ледника.

- Мы уже поднялись на такую высоту, где все вокруг было покрыто снегом и мела поземка. Уже наступила ночь, а мы все поднимались вверх. К вечеру, когда стало смеркаться, мы наконец обессиленные, добрались до заданной цели. После осмотра саперами высоты, поступила команда готовиться к ужину и отбою. Кто-то начал строить СПС-ы (саперно-пехотное сооружение), кто-то просто сбросил с себя вещевой мешок, но тут меня ослепила внезапная яркая вспышка, и раздался

оглушительный взрыв. Когда очутился и пришел в себя, в носу стоял запах тротила, и я подумал: «Конец моей ноге». Пощупал свои ноги, они оказались на месте, чему был очень рад. Рядом санитарструктор уже оказывал помощь раненому солдату, которому оторвало ногу, на уровне нижней трети голени.

Несмотря на постоянное движение, не имеющие теплой одежды офицеры и бойцы замерзли навсквозь и почти падали от усталости. Утром, когда встало солнце и немного потепле-

ло, меня вызвал начальник штаба батальона для совместного проведения утреннего осмотра личного состава. При осмотре большинство личного состава имело плачевный вид. У многих были отморожены руки, щеки и уши, пальцы стоп на ногах. Всем была оказана медицинская помощь. Некоторые бойцы из-за холода, физических нагрузок и отсутствия сухих пайков были крайне ослаблены. Для поддержания духа и восстановления сил таким бойцам давали глоток разбавленного спирта и заставляли съесть несколько ложек каши.

Таким образом, офицер медицинской службы получил боевое крещение в известной Шутульской операции, о последствиях которой много сейчас мнений, но тем не менее в тот момент все выполняли боевой приказ.

После вывода ограниченного контингента из Афганистана, Миржан Жаппарович продолжил воинскую службу, уволившись из рядов Вооруженных Сил, возглавлял организацию оказания экстренной медицинско-психологической помощи одного из регионов в составе МЧС РК. В настоящее время находится на заслуженном отдыхе, занимается заботой о семье.

Следующий герой наших воспоминаний – полковник медицинской службы в отставке Ешимханов Ж. С., проходил воинскую службу в 108 отдельном медико-санитарном батальоне 105 Воздушно-десантной дивизии. В июле 1979 г. был командирован в ДРА, позже в декабре Советский Союз ввел ограниченный контингент войск в ДРА.

Жаксылык Сагимбаевич вспоминает, что знание и умение оказать медицинскую помощь самому себе и товарищу имело огромное значение среди военнослужащих. В мирных условиях во время проведения военно-медицинской подготовки большинство военнослужащих относились к занятиям невнимательно, считая их не столь важными для себя, а только для военных медиков. Опыт боевых действий в ДРА показал обратное, и бойцы просили медиков перед выходом на боевую операцию провести вновь занятие, акцентируя внимание на остановку кровотечения, обезбоживание и наложении повязок. Жаксылык Сагимбаевич многих бойцов прооперировал, многим парням вернул жизни – огромное спасибо ему.

После вывода из ДРА полковник медицинской службы в отставке Ешимханов Ж. С. проходил воинскую службу на хирургических должностях в госпиталях, активно участвовал в организации военно-полевой хирургии при формировании

Главного военного клинического госпиталя МО РК, был ведущим, главным хирургом, экспертом в вопросах хирургической патологии военнослужащих. В настоящее время находится на заслуженном отдыхе.

Полковник медицинской службы запаса Болтабаев Серик Аронович, заместитель председателя Общественного объединения «Ветераны военной медицины»

ПРИМЕР СТОЙКОСТИ И ГЕРОИЗМА

Фархат КИНЖИТАЕВ,
Айдына ТОНТАЕВ (фото),
архивные фото обработаны Думаном
КУРМАНГАЛИЕВЫМ

Службе в армии полковник Жантасов отдал более 30 лет, вышел на пенсию, но до сих пор с удовольствием встречается с нынешними защитниками Отечества, передает им опыт, считая это своим долгом и нравственной потребностью. «Та армия сильна, в которой служат патриоты, хорошо подготовленные в профессиональном отношении», - отмечает воининтернационалист.

Амангельды Темиржанович родился и вырос в Кокчетавской области, начал воинскую службу солдатом учебного мотострелкового полка на станции Отар. В 1979 году с отличием окончил Новосибирское высшее военное-политическое училище и служил в частях Среднеазиатского военного округа. В октябре 1981 года был направлен в 177-й отдельный отряд специального назначения Главного разведывательного управления Генерального штаба СССР, был заместителем командира роты спецназа по политчасти. Так что о боях в Афганистане он знает не понаслышке. Затем служил в Одесском военном округе, десантно-штурмовой бригаде Северной группы войск в Польше, в войсках, заместителем командира 78-й танковой дивизии по воспитательной работе, заместителем командира 1-го армейского корпуса, заместителем командующего войсками Восточного военного округа ВС РК. В запасе по выслуге лет с 2002 года. Награжден орденом Красной Звезды и орденом Российской Федерации «За заслуги», медалями Республики Казахстан и СССР, является почетным ветераном Вооруженных Сил РК.

Помимо активной общественной деятельности, Амангельды Темиржанович опубликовал ряд книг, посвященных подвигу казахстанских воинов-интернационалистов в Афганистане. Одно из произведений - «Второй мусульманский. Спецназ из Казахстана» - он посвятил действиям 177-го отряда специаль-

**В шахтерской столице
70-летний юбилей отметил
ветеран Вооруженных Сил
РК, воин-интернационалист,
кавалер орденов Красной
звезды и «Кұрмет», полковник
в отставке Амангельды
Жантасов.**

ного назначения, в котором воевал. Достаточно сказать, что это единственное формирование спецназа, которое длительное время применялось не по прямому назначению разведывательно-диверсионной специфики, а в качестве горнострелкового формирования для захвата и удержания высокогорных укрепрайонов душманов. В общей сложности отряд противостоял в Панджшерском ущелье отрядам Ахмад Шах Масуда 9 месяцев - с июня 1982-го по март 1983 года. В итоге подобного противостояния Масуд был вынужден пойти на перемирие. Ни до, ни после «2-го мусульманского батальона» задачи подобного характера и продолжительности перед формированиями специального назначения в афганской войне не ставились.

А его первая книга «Отряд Кара майора» была посвящена командиру - тогда еще майору Борису Керимбаеву. «Кара», то есть «черным майором», его прозвали афганские душманы, пораженные дерзкими и смелыми действиями спецназовцев. За его голову было назначено немалое вознаграждение. К сожалению, в канун 30-летия со дня вывода ограниченного контингента советских войск из Афганистана после продолжительной болезни легендарный офицер скончался...

Сейчас наш земляк активно занимается общественной работой.

- Сколько себя помню, еще с младших школьных классов хотел стать офицером. И дело даже не в том, что в советское время вопросам пропаганды и идеологии уделялось очень большое внимание. В те годы было живо многочисленное поколение фронтовиков, которые своим примером служили образцом мужества и героизма нашего многонационального народа, перенесшего все тяготы и лишения самой страшной в истории человечества войны. С тех пор, встречаясь с нынешним поколением школьников и студентов, воспитанниками военных школ «Жас Улан», я всегда повторяю, что каждый мужчина должен быть готов к вооруженной защите Отечества, - говорит А. Жантасов.

Члены областного совета ветеранов Вооруженных Сил РК принимают активное участие в военно-патриотическом воспитании членов движения «Жас сарбаз», вносят свою лепту в работу призывных комиссий городов и районов. Систематически посещают воинские части и проводят встречи с молодыми военнослужащими, произносят слова напутствия во время торжественных ритуалов приведения новобранцев к военной присяге.

- Что для меня означает патриотизм? С таким же успехом можно спросить: «Вы свою маму любите?» По-моему, это явление само собой разумеющееся. Патриотизм - это любовь. Любовь к родному дому, к аулу, в котором ты родился, любовь к своей стране. Как можно этому научить? Это впитывается с детства, с молоком матери. Кроме того, если ты любишь свою Родину, то ты должен выбрать свой путь служения ей. Кто-то хлеб выращивает, кто-то на заводе трудится. А я взял в руки оружие и защищал свою страну, такой путь выбрал. Горжусь тем, что мои солдаты, с которыми я служил и воевал, действительно показывали высший пилотаж. Никто не убежал от войны - это главный показатель. Солдат мог дезертировать и отсидеть за это несколько лет в тюрьме, зато его бы не убили, он не подорвался бы на mine. Но наши люди возвращались в Афганистан - и по-

сле отпусков, и после ранения. Не уходили с поля боя. Громкие слова здесь излишни, это и так подразумевается само собой, что мы это делали во имя Родины. Из всего этого вырастает образ война, который и есть патриот, - вспоминает ветеран.

Юбилея тепло поздравил командующий войсками Регионального командования «Астана» полковник Махсут Гусейнов.

- Ветераны войны в Афганистане - наши герои. И долг каждого военнослужащего и гражданина - ценить наследие тех, кто достойно выполнил возложенные на них задачи, несмотря

на тяготы и лишения. Полковник Амангельды Темиржанович Жантасов - одна из таких сильных личностей. Он не только героический солдат, но и настоящий замполит. Его воспоминания основаны на подлинных фактах и впечатлениях, они займут достойное место в отечественной истории. Каждый раз, когда вы читаете произведения Жантасова, то удивляетесь его героизму и стойкости. Примерам его мужества должен следовать каждый военнослужащий, - отметил командующий войсками РТК «Астана».

ПО ПУТИ МУЖЕСТВА

Война в Афганистане стала одной из самых драматичных страниц нашей истории. На протяжении десяти лет ограниченный контингент советских войск выполнял свой интернациональный долг на стороне правительственной армии против военизированных вооруженных группировок. Одним из тех, кто приказом командира отправился в Афганистан для выполнения своего долга, был Болатбек Шындалинов. В 1979 году он был одним из первых советских воинов, ступивших на афганскую землю.

На момент начала службы в Афганистане ему было 19 лет. Во время службы молодой солдат сопровождал колонну, управлял машинами и обеспечивал боевую готовность техники.

При этом на первом этапе войны советские войска хорошо снабжались. Перебоев с оружием, продовольствием и горюче-смазочными материалами не было. После шести месяцев в Афганистане он стал снайпером.

Ветеран не очень любит говорить о войне. Все свои воспоминания хранит внутри себя. Главное было выполнить задачу. О страхе никто не думал. Все мысли солдат закликивались на одном: «Как бы вернуться домой живым и не попасть под пули».

- Любая война - это страшно, особенно в те первые годы. Для нас, молодых ребят, два года на той войне равнялись двум годам жизни. Не было времени написать домой. В своих коротких посланиях обычно писал, что все хорошо. О войне не рассказывал, - рассказывает Болатбек Шындалинов.

Всего Болатбек Шындалинов находился в Афганистане чуть больше двух лет и закончил службу в июне 1981 года. Служил в Шинданде, Кандагаре и Кабуле. За участие в войне в Афганистане Болатбек Шындалинов был награжден медалями СССР и Казахстана.

По окончании службы он вернулся в родное село Архарлы (область Жетысу), женился. Сегодня ветеран посвящает свое время семье. Его сын служит в Сухопутных войсках, а дочь с недавнего времени служит по контракту.

15 февраля - особенная дата для Болатбека Шындалинова. В этот день он встречается со своими однополчанами, и они вместе вспоминают своих товарищей, с которыми многое пережили в Афганистане. Они также постоянно держат связь по

телефону и помогают друг другу.

Вдохновившись примером брата и отца, его дочь Таншолпан Болатбекова решила связать свою судьбу с Вооруженными Силами. С 5 марта 2022 года она служит сержантом службы по работе с персоналом штаба авиационной комендантуры города Ушарал.

В детстве маленькую Таншолпан восхищала военная форма, которую носил брат. В фотоальбомах она находила фотографии отца в военной форме. Со временем все это укрепляло ее желание служить в армии. Посоветовавшись с братом, она решила заключить контракт. Родители также поддержали ее решение.

На своей нынешней должности она работает с проектами приказов, заполняет личные дела военнослужащих и контракт-

ников, отправляет необходимые документы в Центральный пенсионный аппарат. Наша героиня признается, что в данной работе нет ничего сложного. Главное - знать все приказы и внесенные в них изменения.

Подобная работа требует профессиональных знаний и внимательности в обращении с документами. При этом, как и любой военнослужащий, она проходит строевую и стрелковую подготовку. К слову, по всем видам подготовки Таншолпан Болатбекова имеет оценку «отлично».

- Армейская жизнь сильно отличается от обычного гражданского уклада. В армии главным был и остается приказ, которому надо подчиняться и выполнять поставленные задачи. К тому же, армия делает человека более серьезным, умеющим понимать и ценить такое понятие как Родина, - говорит Таншолпан Болатбекова.

В планах у молодой девушки-военнослужащей упорно трудиться, чтобы построить успешную военную карьеру. В этом ей помогает отец, который, пройдя афганскую войну, поддерживает дочь в намерении служить на благо мирного Казахстана.

SARBAZ

ҚР Қорғаныс министрлігінің
тапсырысы бойынша шығады

Меншік иесі:
«ГИС Әскери Медиа» ЖШС

Шығарушы редакторлар
Тимур АУБАКИРОВ
Ерлібай ҚАДЫРБАЙ

Тілшілер:

Рима ӘБЕУОВА

Нариман ДЮСЕЕНОВ

Марат ЖҮНИС-БЕК

«Шығыс» ӨңК аймақтық тілші

Алуа ИСКАКОВА

«Астана» ӨңК аймақтық тілші

Фархат КИНЖИТАЕВ

Дизайнер

Адил ШЕРИМБЕТОВ

Корректорлар

Сымбат НҰРХАЙДАРОВА

Наталья ВАРНАВСКАЯ

Газет «Сарбаз» деген атаумен 2007 жылдың 2-тамызынан бастап шығады. ҚР Инвестициялар және даму министрлігінде 2015 жылдың 30-сәуірінде тіркелген, куәлігі №5340-Г. Авторлардың пікірі редакцияның көзқарасымен әрқайсысы келе бермейді. Қолжазба мен фотосурет рецензияланбайды және кері қайтарылмайды. Редакция автор материалын мазмұнын сақтай отырып өңдеуге, қысқартуға құқылы. Газет жұма күні шығады. Бағасы келісімді.

Редакцияның мекенжайы: ҚР, 010000, Астана қ., Есіл ауданы, Комсомол тұрғын алабы, Долақа ана көшесі, 11 үй. Вебсайт: www.sarbaz.kz Тел/факс: 8 702 712 36 70 E-mail: INF.0@SARBAZ.KZ Газет «Алматы-Болашақ» баспаханасында басылып шығады. Алматы қаласы, С.Мұқанов көшесі, 223-Б Көлемі 3 б. т. Офсеттік басылым. Индекс 604204 Тарапалы 1180 дана Тапсырыс №7